

## 18. navadna nedelja B

*Odložite starega človeka,  
prenovite se v duhu svojega mišljenja  
in oblecite novega človeka,  
ki je po Bogu ustvarjen. (prim. Ef 4,22-24)*



### Prvo berilo

*2 Mojzes 16,2-4.12-15*

Tiste dni je vsa skupnost Izraelovih sinov v puščavi godrnjala čez Mojzesa in Arona. Izraelovi sinovi so jima rekli: "O da bi umrli po Gospodovi roki v egiptovski deželi, ko smo sedeli pri loncih mesa, ko smo jedli kruha do sitega! Odpeljala sta nas namreč v to puščavo, da z lakoto pomorita vse te ljudi!" Gospod je rekel Mojzesu: "Glej, pošiljal vam bom kruh z neba; ljudstvo naj hodi vsak dan nabirat za en dan hrane, da ga preizkusim, ali se bo ravnalo po moji postavi ali ne. Slišal sem, kako godrnjajo Izraelovi sinovi; spregovôri jim in reci: 'Proti večeru boste jedli meso in zjutraj se boste najedli kruha in spoznali boste, da sem jaz Gospod, vaš Bog.'" Zvečer so priletele prepelice in pokrile šotorišče, zjutraj pa je ležala rosa okoli njega. Ko pa je rosa izhlapela, se je na puščavi pokazalo na tleh nekaj drobnega, zrnatega, drobno kakor slana. Ko so Izraelovi sinovi to videli, so govorili drug drugemu: "Kaj je to?" Niso namreč vedeli, kaj to je. Mojzes pa jim je rekel: "To je kruh, ki vam ga Gospod daje jesti."

### Drugo berilo

*Efežanom 4,17.20-24*

Bratje in sestre, to vam pravim in vas rotim v Gospodu: ne živite več, kakor živijo pogani, v ničevosti svojega mišljenja. Vi se niste tako učili Kristusa, če ste ga le poslušali in se dali o njem poučiti, kakor je resnica v Jezusu. Treba je, da odložite starega človeka, kakor je živel doslej in ki ga uničujejo blodna poželenja, da se prenovite v duhu svojega mišljenja in oblečete novega človeka, ki je po Bogu ustvarjen v pravičnosti in svetosti resnice.

Ko je tisti čas množica videla, da tam ni ne Jezusa ne njegovih učencev, so sami stopili v čolne, odpluli v Kafarnáum in iskali Jezusa. Ko so ga našli na drugi strani jezera, so mu rekli: "Učitelj, kdaj si prišel sem?" Jezus jim je odgovóril in rekel: "Resnično, resnično, povem vam: Ne iščete me zato, ker ste videli znamenja, ampak ker ste jedli kruh in se nasitili. Ne delajte za jed, ki mine, temveč za jed, ki ostane za večno življenje in vam jo bo dal Sin človekov; tega je namreč potrdil Oče, Bog." Tedaj so mu rekli: "Kaj naj storimo, da bomo delali Božja dela?" Jezus je odgovóril in jim dejal: "Božje delo je to, da verujete v tistega, ki ga je on poslal." Rekli so mu: "Kakšno znamenje boš torej storil, da bomo videli in ti verjeli? Kaj boš napravil? Naši očetje so jedli mano v puščavi, kakor je pisano: 'Kruh iz nebes jim je dal jesti.'" Jezus jim je dejal: "Resnično, resnično, povem vam: Ni vam Mojzes dal kruha iz nebes, ampak moj Oče vam daje resnični kruh iz nebes. Božji kruh je namreč tisti, ki prihaja iz nebes in daje svetu življenje." Tedaj so mu rekli: "Gospod, vselej nam daj tega kruha!" Jezus jim je dejal: "Jaz sem kruh življenja. Kdor pride k meni, gotovo ne bo lačen, in kdor vame veruje, gotovo nikoli ne bo žejen."

## V razmislek

*"Odpeljala sta nas v to puščavo, da z lakoto pomorita ... vse te ljudi!" Tako so se pritoževali ljudje takrat in tako se pritožujejo še danes. Vedno se ponavljajo enaki vzorci – ljudje se ustrašijo, pritožujejo, tožijo nad težko usodo in si želijo, da bi se vrnili v preteklost. Izkušnja izhoda iz suženjstva je in ostaja dvostranska. Biti iztrgan iz podjarmljenosti pomeni tudi biti iztrgan iz določene predvidljivosti vsakdanjika, iz določene varnosti. Človek se navadi na (skoraj) vse – s tem se odrekamo svobodi in neodvisnosti, hkrati pa tudi poti, polni odrekanj, negotovosti in puščave. Izhod iz Egipta je tudi prisposodba za izhod iz težkih življenjskih situacij.*

*Kako odreagiramo v kriznih situacijah? Z uporom? S sprejemanjem? Ali vztrajamo v veri v Božjo obljubo polnosti in pomoči, tudi ko je življenje okoli nas utesnjujoče, in smo morda celo eksistencialno groženi? Če nam uspe, da prenehamo obtoževati nas same, druge ljudi ali Boga za to, kar se nam dogaja, se lahko odpre nova dimenzija širine in odprtosti. Če nam uspe, da se postopoma osvobodimo naše skrbi za čisto telesno preživetje v dobro življenja v polnosti, ki se ne bo nikoli končalo, se nam začenja dozdevati, kaj pomeni, ko Jezus govori o sebi kot o "kruhu življenja".*

*"Bog ne uresniči vseh želja, temveč vse obljube" (Dietrich Bonhoeffer). Ko Izraelci gledajo nazaj, spoznajo, da s svojimi lastnimi močmi ne bi nikoli uspeli prepotovati puščave. Ni bilo vedno na razpolago to, kar so si ljudje želeli, ja pa bilo vedno toliko in tisto, kar so potrebovali.*

*Bog nam vedno da to, kar potrebujemo in ne nujno tistega, kar bi si želeli. Naša naloga je, da gremo do vzrokov tega, kar doživljamo in da izostrimo zaznavanje malih in velikih izkušenj, s katerimi Bog uresničuje svojo obljubo v našem življenju. Kaj je tisto, kar nam omogoča preživetje in kakšen kruh ohranja naše upanje pri življenju? Ni dovolj, da ta kruh samo jemo. Potrebna je tudi vera in zaupanje, da je Kristus kruh življenja, ki nam želi življenja. Potem postane kruh naše odrešenje. In potem se bo – tudi in predvsem, ko bomo gledali nazaj, razkril smisel naše življenjske situacije.*